



ת"פ 61348/11/17 - המאשימה - מדינת ישראל נגד שמעון אדגו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 61348-11-17 מדינת ישראל נ' אדגו

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל
ע"י עוה"ד עדי בן חיים

נגד

הנאשם - שמעון אדגו
ע"י עוה"ד גיל אדלמן

גזר דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין. הנאשם כפר בכתב האישום ולאחר שמיעת הראיות, הורשע בעבירות האמורות.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.7.2017 בשעה 19:30 או בסמוך לכך, ברחוב הרצל ברמלה, ארעה תאונת דרכים בה היו מעורבים רכבו של הנאשם ורכבו של ח"ג (להלן: **המתלונן**). שני הרכבים נעצרו וכל אחד מהנהגים יצא מרכבו והחל דין ודברים ביניהם לעניין שאלת האחריות לתאונה. הנאשם חזר לרכבו, והיזז אותו לצד הדרך ואז יצא בריצה מרכבו כאשר ידיו מושטות קדימה לעבר המתלונן. בתגובה המתלונן הדף את הנאשם ממנו.
3. הנאשם רץ לכיוון רכבו ונטל ממנו מוט ברזל שהחזיק מתחת למושב הנהג והחל לרדוף אחרי המתלונן שברח ממנו. הנאשם הכה מספר פעמים באמצעות המוט ברכבו של המתלונן וגרם לנזק לפח. בהמשך, הנאשם הגיע לעבר המתלונן והכה אותו פעמיים בגבו באמצעות המוט ופעם נוספת במותנו וגרם לו שפשוף מדמם בגודל של 4 ס"מ רבועים, רגישות בצלעות וכאב. שוטרים שהגיעו למקום באקראי צעקו "משטרה" תוך שרצו לעבר השניים והנאשם ברח מהמקום והעלים את מוט הברזל. מעט לאחר מכן, הנאשם הסגיר את עצמו לידי השוטרים.



תסקיר שירות המבחן

4. במועד ביצוע העבירות מושא כתב האישום, הנאשם היה בן 19 שנים לערך ולכן התקבל תסקיר חובה לעונש מטעם שירות המבחן, ואשר להלן עיקריו:

א. הנאשם כיום בן 21 שנים, רווק ומתגורר בבית הוריו בעיר רמלה ואינו עובד. הנאשם מצוי בזוגיות וחברתו בהריון מתקדם.

ב. הנאשם סירב למסור בדיקות שתן לשירות המבחן, גילה קשיים בשיתוף פעולה והגעתו למפגשים עם שרות המבחן לא הייתה רציפה.

ג. התנהגותו של הנאשם מאופיינת בחוסר בשלות ובהתנהגות אימפולסיבית שממוקדת בצרכי האישיים עם קשיים לשקול את הסיכון שבהתנהלותו ואת התוצאות האפשריות להתנהלות. שירות המבחן גם התרשם שהנאשם מצוי בסיכון בינוני להישנות ביצוע של עבירות אלימות.

ד. לסיכום, לא נוצר פתח להתערבות טיפולית ושירות המבחן המליץ על עונש שימחיש את חומרת העבירות ויצמצם את הסיכון להישנות.

טענות הצדדים לעונש

5. בא כוח המאשימה טען שמתחם העונש ההולם נע בין 8 ועד 30 חודשי מאסר בפועל וכי העונש הראוי בנסיבות העניין הוא מאסר מאחורי סורג ובריח. לטענתו, עקב ויכוח סתמי על דרך, בפרץ של זעם, הנאשם חבט עם מוט ברזל במתלונן וברכבו ורק בנס האירוע לא הסתיים עם פגיעות גוף חמורות יותר. בנוסף, גם הפנה לרישום הפלילי של הנאשם ואשר כולל שתי הרשעות קודמות של היעדרות מן השירות הצבאי שלא ברשות.

6. בא כוח הנאשם הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם ואת העובדה שבקרוב הנאשם צפוי להפוך לאב. כמו כן, טען שהרישום הפלילי של האשם איננו מכביד ועניינו עבירות שאינן קשורות לסוג העבירות שבהן הורשע. בנוסף, טען שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות.

מתחם העונש ההולם



7. בעת קביעת מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. להלן הפסיקה:

א. רע"פ 6800/13 **קסטיאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.11.13). נגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בתל אביב שבו יוחסו לו עבירות של חבלה במזיד ברכב ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי עובדות כתב האישום, המבקש נהג ברכבו ועקב ויכוח על שימוש בדרך עם המתלונן שנהג ברכב אחר, הוא הורה למתלונן "תעצור בצד". משה המשיך בנסיעתו, עקף אותו המבקש ועצר את רכבו באמצע נתיב הנסיעה כך שדרכו של המתלונן נחסמה. המבקש ניגש לרכבו של המתלונן, ובעוד האחרון נותר לשבת כשהוא חגור ברכבו, המבקש צעק לעברו, שבר את בסיסה של המראה השמאלית ברכב, היכה וסטר למתלונן בפניו וגרם לו לנפיחות בצד הימני של פניו. בהמשך, הוציא המבקש מרכבו אלת בייסבול, ובעת שהמתלונן ניסה לעקוף אותו עם רכבו, ניפץ המבקש באמצעות האלה את זכוכית החלון הימני הקדמי של הרכב, וגרם בכך לחתך מדמם ביד חברתו של המתלונן שנסעה עמו ברכב. בית משפט השלום קיבל את טענתו שיש להרשיעו בעבירה הרגילה של חבלה במזיד ברכוש שהיא מסוג עוון ולא בעבירה של חבלה במזיד ברכב שהיא עבירה מסוג פשע. ולאחר כל אלה, השית עליו **10 חודשי מאסר בפועל**. ערעורה של המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והמשיב הורשע בעבירה של חבלה במזיד ברכב ועקב כך הדבר הוביל להפעלה של מאסר על תנאי של 24 חודשים שהיה תלוי ועומד כנגדו. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. ע"פ 2617/14 **חמאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.7.14). עקב ויכוח על השימוש בדרך בין המערער לנהג של רכב אחר (להלן: **המתלונן**), המערער והנוסע שהיה עמו (להלן: **האחר**) נסעו אחרי המתלונן עד שהגיע ליעדו. המערער יצא מרכבו עם מוט ברזל והיכה באמצעותו את המערער בפניו וביתר חלקי גופו. אביו ואחותו של המתלונן נחלצו לעזרתו, אך המערער היכה את האחות, והאחר היכה את אביו של המתלונן. כתוצאה ממעשיהם של המערער והאחר, נגרם לאחות שבר ביד ואילו למתלונן נגרמה שריטה בלחי, שבר באחת משיניו וכאבים בידו הימנית. במהלך הקטטה, המערער נחבל בראשו ונזקק לטיפול רפואי. בית המשפט המחוזי השית על המערער **12 חודשי מאסר בפועל, וזאת על אף העובדה שהיה בן 19 שנים וללא עבר פלילי קודם**. כמו כן, גם העובדה שעל האחר הוטלו שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות, לא הועילה למערער וזאת לאור חלקו הגדול יותר של המערער באירוע. ערעורו של המערער לבית המשפט העליון נדחה.

ג. רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.10.12). המבקש היה מעורב בקטטה בתוך מסעדה שבמהלכה היכה באגרופו שניים מהנוכחים במסעדה והיכה את אחד מהם עם בקבוק בראשו וגם היכה אותו עם חפץ כלשהו והמותקף נזקק לטיפול בבית חולים. למבקש **לא היה עבר פלילי קודם**, הודה במעשיו והביע בושה וחרטה על אופן התנהלותו. בית משפט השלום השית עליו **11 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.



ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 558/17 **בן עמי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.1.17). המבקש הורשע בגין ביצוע עבירה של איומים, תקיפת סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי עובדות כתב האישום, המבקש תקף באמצעות חפץ קשיח את המתלונן וכן תקף את אביו ושכנו של המתלונן שנחלצו לעזרתו. בית משפט השלום בירושלים השית עליו **8 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי וביקש שעונשו יומר לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. ערעורו נדחה וזאת על אף טענתו שהוא מנהל אורח חיים נורמטיבי. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ה. רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.7.14). המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירות של היזק לרכוש בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש והושתו עליו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ו. ת"פ (מחוזי ת"א) 40141/06 **מדינת ישראל נ' ששון** (פורסם בנבו, 12.3.07). על רקע שימוש בדרך עם נהג של רכב אחר, בעת שנעצרו שני הרכבים ברמזור אדום בצומת, לפתע יצא הנאשם מרכבו, פתח את תא המטען ברכב, הוציא אלת בייסבול והחל חובט ברכבו של המתלונן במכסה המנוע ובשמשות תוך ניפוצן. לאחר מכן, החל לחבוט במתלונן עצמו בזרועו ובכתפו השמאלית. המתלונן יצא מרכבו והנאשם החל לחבוט בו באמצעות האלה בראשו, כך שלאחר שתיים או שלוש חבטות שכאלה, החל המתלונן לדמם בראשו. המתלונן שביקש למנוע את מנוסת הנאשם מהמקום, נכנס לרכב הנאשם וניסה להוציא את מפתחות הרכב מן המתנע ובשלב זה החל מאבק בין השניים והנאשם תפס את מפתחות הרכב, הניע את רכבו ונמלט מהמקום תוך שהוא חוצה את הצומת באור אדום. עוברי אורח שהיו במקום הזמינו את המשטרה. המתלונן הועבר לבית חולים שם נתפרו הפצעים שבראשו ועוברת אורח פונתה גם היא לבית החולים לאחר שלקטה בהלם. בית המשפט המחוזי השית עליו **40 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ז. עפ"ג (מחוזי מרכז) 37842-07-12 **אהרוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.10.12). באותו עניין היה מדובר בשלושה מערערים שעל רקע של ויכוח על שימוש בדרך, יצאו השלושה מרכבם כאיש אחד והיכו נהג מונית באגרופים וגם פצעו אותו עם סכין. **בית משפט השלום השית על שניים מהם 24 חודשי מאסר ועל אחד מהם 30 חודשי מאסר** וכן פיצוי למתלונן. ערעורם לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה.

8. בעת קביעת הגבול התחתון והגבול העליון במתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את **מידת הנזק**.



שנגרם בביצוע העבירות ואת **מידת האשם** באופן ביצוע. מדובר בנזק לגופו ולרכבו של המתלונן באמצעות מוט ברזל. יוזכר, העבירה של חבלה במזיד ברכב היא עבירה מסוג פשע עם עונש מקסימלי של חמש שנות מאסר. בנוסף, מדובר בשלוש מכות רציפות בגופו של המתלונן באמצעות מוט ברזל שגרמו לו לשפשוף מדמם, רגישות וכאב בצלעות. יתר על כן, מדובר באירוע המאופיין במידת אשם גבוהה. למזלו של המתלונן, באופן אקראי עברו שני שוטרים במקום ואילולא הגעתם והוראתם לנאשם להפסיק, היה הנאשם ממשיך להפליא את מכותיו במתלונן עם מוט הברזל והאירוע היה יכול להסתיים בצורה קשה בהרבה מכפי שתואר בכתב האישום. המשיב אף ניסה לברוח מהמקום ולהעלים את מוט הברזל, דבר שמגביר את מידת האשם שלו בביצוע העבירות.

9. בנסיבות אלה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. בנוסף, לאור העובדה שמדובר בעבירות שבוצעו על רקע שימוש בדרך, יש להוסיף רכיב ענישה נוסף של שלילה בפועל של רישיון הנהיגה.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם.

10. לאור חומרת האירוע שבפני, יש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח ואין מקום להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות, וזאת על אף גילו הצעיר והיותו "בגיר צעיר".

11. בעת קביעת אורך תקופת המאסר, קרי את העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את גילו הצעיר של הנאשם שהוא כיום בן 21 שנים ואת העובדה שהוא צפוי להפוך לאב בקרוב.

12. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת אלימות או עבירה בקשר לרכב לפי סימן ה'1 בפרק יא' בחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בסך 7,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-7 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.7.20 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיידי.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים



חודשים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.8.20 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.

ה. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 3 חודשים וזאת החל מיום שחרורו ובכפוף להפקדת רישיון או תצהיר. מובהר כי ככל ולא יופקד רישיון או תצהיר, לא יחל מניין ימי הפסילה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח אייר תש"פ, 12 מאי 2020, במעמד הצדדים.